

- 1169 -

פרוטוקול מס. 90

מישיבת ועדת הכספים, שהתקיימה ביום ששי,
ח' בתמוז תשל"ד - 28.6.74, משעה 10.00.

(בתל-אביב, בבנק ישראל)

נוכחים - חברי הוועדה:

י. קרגמן - היו"ר
ע. אמוראי
א. אפרת
ש. ארליך
מ. ארנס
י. בן-מאיר
י. גולן
צ. גרשוני
ש. לורנץ
א. מלמד
ע. פיינרמן
י. ש. פלומין
ד. קורן
ח. קורפו
נ. קצב
ז. שובל
א. שוסטק
י. בארי
י. בדר

מוזמנים:

ו. איתן - יו"ר הוועד המנהל, רשות השידור
נ. שחם - המשנה ליו"ר הוועד המנהל, רשות השידור
נתן כהן - היועץ המשפטי, רשות השידור
א. מיטל - סגן המנכ"ל, רשות השידור
מ. חובב - מ"מ מנכ"ל רשות השידור
א. גפני - הממונה על התקציבים, משרד האוצר.

מזכיר הוועדה:

א. קרשנר

היועץ הכלכלי לוועדה:

א.נ. פלוג

ר ש מ ה : שולמית פרג

בסדר-היום: (א) תקציב רשות השידור לשנת הכספים 1974 (150.5 מ.ל.)

(החלטה מס. 658 של הממשלה מיום 18.6.74) - (החלת

הדיון בתקציב הנ"ל);

(ב) מינוי ועדת משנה לקימוצים וחסכון בתקציב.

(נתקבלה מ"ק 161.74)

היו"ר י. קרגמן:

אני פותח את הישיבה.

אני מקבל אתכם, כרגיל, בברכה.

אנחנו נדון היום בתקציב של רשות השידור שמסתכם ב-150.5 מיליון ל"י. בדפים 5 ו-6, בהמשך פירוט כל ההכנסות וההוצאות.

אנחנו נשמע דברי הסבר, משום שישי גידול די ניכר בתקציב. נראה מה מחייב הגדלה, ולאחר מכן נקיים דיון. אנחנו צריכים לאשר את זה עד 1 ביולי. אם לא נסיים היום, אז נשב גם ביום א'.

אני מצטער שהמנכ"ל החדש איננו.

הוא היה שומע מה אומרים חברי הוועדה. אבל אין מה לעשות.

ברצוני לבקש מחברי הוועדה שבדיון הזה לא נשכח שוועדת החינוך והתרבות של הכנסת דנה בנושא זה מדי פעם. היא דנה בתכניות ובכל מה שמתרחש ברשות השידור. לכן אני מבקשם להתייחס בעיקר לבעיות התקציביות.

ו. איחן:

אני רוצה להתנצל על שהמנהל הכללי ליבני - נמצא בחו"ל, לכן לא בא.

חשבנו שהישיבה הזו חתקיים יום-יומיים לפני נסיעתו בקשר לארגון השידור האירופאי. שהוא חיוני עבורנו, שכן בזה תלויים כל הדברים החיוניים - הלוויין ועוד. באופן מיוחד זה חשוב לנו לאור העובדה שמר ליבני רק עכשיו נכנס לתפקידו.

אני מקווה שאנחנו, הנמצאים כאן,

נוכל להשיב על שאלות הוועדה.

התקציב הזה הוא של 150.5 מיליון ל"י השנה, לעומת 93,380 מיליון ל"י בשנה שעברה. אני חושב שתקציב זה משקף את התפקיד והאחריות של שירות ממלכתי --- (י. בדר: מפלגתי ולא ממלכתי)

אתה, ח"כ בדר, יודע שאני אינני

איש מפלגה.

אני חושב שאת הטיב של התפקיד שלנו והשירות הממלכתי שלנו הוכחנו במבחן מלחמת יום הכיפורים. טבעי הוא, שכל הציבור מרגיש את עצמו קשור לשירות הזה, לחיוב או לשלילה. היום, למשל, אנחנו משדרים הרבה מאד כדורגל בהתחרות. זה דבר המעסיק את הציבור בעולם בכלל, ובישראל בפרט. אין ספק שאני מקבל מכתבים על שאנחנו משדרים כל כך הרבה כדורגל. אבל אנחנו מקבלים את זה ברוח טובה. אנחנו מבינים היטב שאי אפשר למצוא חן בעיני כולם.

אני רוצה להצביע עכשיו על כמה

דברים עקריים, הנוגעים במישרין לתקציב. אני אחיחם בעיקר לעמודים 5 ו-6 על תקציב ההכנסות וההוצאות. שני הדברים האלה מתאזנים ב-150.5 מיליון ל"י.

סעיף ראשון - הכנסות מגביית אגרות -

108,215 מיליון ל"י: זהו דבר מעודד וחשוב מאד. אנחנו החלפנו לפני שנה או שנה וחצי את מנהל מחלקת הגבייה, כי ראינו צורך דחוף להסדיר את הפעולה, ולא להניח למצב שבו אחוז גדול של צופים מתחמק בהצלחה מתשלום האגרה. התשלום הזה מצדיק את עצמו. כך שכבר בשנה שעברה גבינו סכום הרבה יותר גדול מאשר בשנה לפני כן, ואנחנו מקווים להגיע השנה לגבייה של 108 מיליון ל"י.

אני חייב מילת תודה לוועדת הכספים,

ואולי ליו"ר ועדת הכספים, משום שוועדת הכספים בשנה שעברה הבינה היטב את הצורך הדחוף בהעמקת הגבייה והרחבתה. קודם כל אנחנו הכרזנו, וזה על פי יוזמתה של הוועדה הזו, על חנינה. היו הרבה מאד אנשים שלא שלמו,

כך שהצטבר אצלם חוב שהלך וגדל. ככל שגדל, ברור הוא שנטייתם להופיע ולשלם פחתה, שכן זה הגיע לסכומים של אלפי לירות. לכן הוחלט להכריז על חנינה שלפיה כל מי שיודיע מרצונו על מקלט טלביזיה אצלו, יהיה פטור מהקנסות שהצטברו אצלו מהעבר. עכשיו, שיודה וישלם. שישלם מעכשיו ואילך. אנחנו האמנו שבדרך זו נצליח, אך איש מאתנו לא ידע מה תהיה מידת ההצלחה.

קבלנו 100 אלף תשובות. אחר כך ראינו שהיו כל מיני כפילויות, כי בכל הבתים בארץ היה מצב כזה, שהבעל שילם עבור הרדיו, והאשה שלמה בעד הטלביזיה.

על כל פנים, התוספת הריאלית של משלמי האגרה היא 84 אלף איש. זה מספר מאד מאד ניכר, והם נכנסו למעגל החשלומים, והם יוסיפו לשלם מדי שנה. הרוב משלם טלביזיה ורדיו יחד, ומעוטם משלם רדיו לבד. על כל פנים, זה מסדיר חלק ניכר מהתוספת.

(ב) לפי האומדן של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה החווספו השנה כ-50 אלף מקלטי טלביזיה חדשים. כלומר, 50 אלף משפחות רכשו טלביזיה, וזה מהווה 6%. כלומר, יש 600 אלף לייג גם פה אנחנו חייבים מילת תודה לוועדה זו, כי על פי תיקון חוק רשות השידור - ואני חושב שהיוזמה לכך באה מכאן - חייב כל סוחר על פי החוק להודיע לרשות על מכירת מקלטים. כך שהיום אנחנו יכולים לעקוב באופן יעיל אחרי רכישות חדשות.

בנוסף לזה, החווספו עוד כ-40 אלף מקלטים שפשוט נתגלו כתוצאה מסריקות שנעשו באזורים שונים של הארץ. הסריקות נעשות עדיין ע"י מחלקת הגבייה. התוצאה היא, שיש לנו 170 אלף משלמי אגרות יותר משהיו לנו בעבר. כך שזה מסביר את הגידול הרב שבהכנסות מגביית האגרות. זה דבר מעודד, כי המושג שלנו חייב להיות מבוסס על תקציבים, במידה רבה ככל שיוכל, על הכנסות מאגרות, ואכן בשטח זה צעדנו קדימה, במידה משביעת רצון השנה, ועוד היד נטויה.

כל מי שרוצה לראות פרטים יותר מלאים, יוכל למצוא אותם בעמודים 15 ו-23 של התקציב.

אני חייב להוסיף עוד שתי הערות לגבי האגרה: אנחנו, באישור ועדת הכספים, העלינו את האגרה השנה ב-20%. בעבר האגרה לטלביזיה הייתה 95 לייג, ולרדיו - 30 לייג. בסך הכל 125 לייג. השנה זה הועלה ל-150 לייג. זה כמובן מסביר חלק מהעליה בהכנסה.

עשיתי חשבון פשוט, שמחזיקה גם חלביזיה וגם רדיו, משלמת 40 אגרות ביום עבור השירות הזה. זאת אומרת, פחות מנסיעה באוטובוס בכיוון אחד, ופחות מעתון יומי; ומי שמחזיק רדיו, משלם כ-10 אגרות ביום. כך שהשירות הזה לא בא בדרישות מוגזמות לציבור.

ועוד הערה: לגבי האגרה שהיתה לקויה מאד בעבר אצלנו בקרב המעוטטים. זאת אומרת, האוכלוסייה הערבית שלא היתה משלמת את האגרה. ההכנסה כיום היא בערך של 8000 לייג, וזה סכום לא גדול, אבל זה לעומת אפס. אנחנו מקווים להגיע לכיסוי מלא של השטח הזה. בסך הכל אנחנו מקווים להגיע לגבייה של למעלה מ-90%, שזה עצום לעומת מה שקיים בארצות אחרות. במדינה כצרפת, שאותה אני מכיר, הגבייה שם מגיעה ל-80%-85%, והם מסתפקים בזה. כאשר יש אוכלוסייה גדולה כמו בגרמניה, באיטליה או בצרפת - המונה 50 מיליון איש - הרי שלא משתלם להם להשות את המאמץ להעמיק את הגבייה, כי ההכנסות ממילא גדולות. בעוד שאצלנו, בכל זאת, כל לילה קובעת.

עוד דבר לגבי הכנסות: גם כאן יש הישג רציני מאד של ועדת הכספים ב"השתתפות המשרדים בפטור מאגרות". זהו סכום שמסתכם ב-12,5 מיליון לייג.

המדובר הוא במשרד הבטחון, ביטוח לאומי, משרד הסעד ועוד. משרדים אלה משלמים את האגרה עבור האנשים שהם

גבי צה"ל, נזקקי סעד ועוד, שהם פטורים מתשלום האגרה. למעשה, זהו הישג צינני ביותר. שוב, זה נעשה ביוזמתה של ועדת הכספים.

תהיה לנו העלאה של 45% ב"הכנסות מפרסומת ברדיו". הכנסה זו מוסדרת מהעלאת תעריפים ב-37%, וזה משקף בערך את ההתייקרות הכללית בארץ. והיתר, מוסדר ע"י תוספות.

הייתי שמח לפרט סעיף סעיף של ההכנסות, אבל אולי אין צורך, שכן זה יכול להיעשות ע"י מתן תשובות על שאלות אשר בוודאי ישאלו.

ועתה לגבי ההוצאות: ההוצאות גדלו בערך ב-37%-38%. מהם 31%, או קצת יותר, משקפים את ההתייקרות הכללית, וכ-6%-7% - תוספת ריאלית. אם לשפוט או להעריך את התוספת הריאלית הזו, יש לראות בהשוואה עם הגידול את הפירוטים, שהם מפורטים בדברי ההסבר המצורפים - בעמוד 25, וגם אחרי זה.

הן ברדיו והן בטלביזיה הרחבנו את שעות השידור ב-17%, וזה משתקף בגידול כיאלי בתקציב בין 6%-7% בלבד. בכל זאת חל שיפור ניכר במה שנקרא "פריון עבודה".

בעמוד 6 תראו פריט גדול - "הוצאות מיוחדות" - 17 מיליון ל"י. את ההסבר לפריט זה תמצאו בעמוד 24 של דברי ההסבר. הדבר הזה נובע מהשינוי שעליו הוחלט גם בוועדה זו לגבי שנת התקציב. בעבר, שנת התקציב הקלנדרית היחה מ-1 בינואר עד 31 בדצמבר. עכשיו, שנת התקציב שלנו היא כמו הממשלתית - מ-1 באפריל עד 31 במרץ. כתוצאה מזה, היה עלינו להוסיף השנה את החסר לגבי 3 החדשים האחרונים. אני אקרא בפניכם את הכתוב בעמוד 24:

"עקב דחיית מועד תשלום האגרות מ-1.1.74 ל-1.4.74 ישולם השנה סכום נוסף של 31 ל"י על האגרה השנתית (150 ל"י). תוספת זו מסתכמת בשנת התקציב 1974 ב-17 מיליון ל"י ויעודם לכיסוי הגרעון במימון שנוצר בשנת 1973 כתוצאה מהשינוי בחאריכי שנת הגבייה."

אני בכוונה אינני מזכיר בדברי הפתיחה שלי דברים אחרים. אולם, לפי מסמך זה מסתבר - אני אומר מסתבר, ולא מתברר - שתהיה תוספת של 174 עובדים. התוספת הריאלית היא של 74 עובדים בלבד, שזה 4% מכלל עובדי הרשות - וזה פחות מהפעולות של 17%. ה-100 האחרים שיתווספו לתקן, אלה עובדים שבמשך שנים רבות עבדו אצלנו כעובדים זמניים וארעיים. זה נעשה על פי הוועדים השונים, אשר דרישותיהם מוצדקות בהחלט, שכן לא היה צידוק מוסרי להעסיק אותם שנה שנה על בסיס ארעי. לכן הם מופיעים עכשיו בתקן. למעשה, כל הזמן הם עובדים אצלנו, אבל לא בתקן הרשות זה לא השתקף.

בצורה זו או אחרת - ארעי, זמני, חוזר וכו' - עובדים אצלנו אלפים של אנשים, והתקן כפי שאתם רואים הוא של 1400 עובדים. זה משקף את העובדים הקבועים של הרשות.

א. מיטל:

דה-פקטו, התקציב הוא של 150 מיליון ל"י פחות 17 מיליון ל"י. כי את 17 מיליון ל"י אלה אנחנו מחזירים לממשלה. הסכום הנותר מחולק כך - 128 מיליון ל"י ועוד סכום של 5,5 מיליון ל"י שמהווה רזרבה לתכניות פיתוח נוספות. זה נעשה כך לאחר כניסתו של המנכ"ל החדש כדי לאפשר פיתוח תכניות נוספות.

התקציב הזה, בתחום ההוצאות, יש להשוותו. במשך השנה קבלנו עוד 10 מיליון ל"י. אם להשוות תקציב זה לעומת מה שהיה, הרי יש בזה גידול של 38%, שבחלקו זה לתייקרות ולמיסוי שקרו בזמן המלחמה ושמקיימים את זה גם עכשיו. ההנחות לגבי ההתייקרות, באמת

א. מיטל:

התקיימו. באשר לחחום הגבייה: אנחנו רוצים להעמיק ב-53% בגבייה, לעומת מה שהיה. אנחנו מקווים שזה אפשרי. אבל זו מטרה קשה מאד לביצוע. וזה לאחר שהיחה כבר העמקה של 24% בשנה שעברה. אני רוצה לקוות שנגיע לזה, ושזה אפשרי. אבל יכול להיות שלא נגיע להעמקה זו של 53%, שכן אין לנו בטחון שמי שהודיע שיש לו מקלט אכן ישלם את הכסף.

האגרה בשנה זו היא של 150 ל"י לשנה. אנחנו קבענו זאת עבור 15 חדשים. שלושה חדשים אלה שייכים למעשה לשנת תקציב קודמת, בגלל העדר גבייה, הרי שזה ניתן ע"י האוצר. האוצר סידר כסף זה, ואנחנו נחזיר לו את 17 מיליון ל"י, כי זה חלק מהמימון שקבלנו.

י. בדר:

לסדר: אני רואה שעל חוברת התקציב כתוב בכתב יד "חוברת התקציב המעודכנת". פירוש הדבר שיש כאן שינוי. מי שינה את זה? אני חייבת לדעת זאת.

לפי החוק צריך שתקציב קודם יאושר בכל הפרטים ע"י המועצה, ואחר כך ע"י הממשלה, ואחר כך על ידינו. כאשר היה משהו מעודכן, הרי זה ענין פורמלי גריידיה. אבל אני רוצה לדעת, מתי זה עודכן וע"י מי זה עודכן.

היו"ר י. קרגמן:

ביום כ"ט בסיון תשל"ד - 19 ביוני 1974 נשלח מכתב לוועדת הכספים, ובו כתוב:

(קורא): "הנני מכחבד להביא לשומת לבכם החלטה מס. 658 של הממשלה, מישיבתה ביום כ"ח בסיון תשל"ד (18.6.74):

"658. הצעת תקציב רשות השידור לשנת 1974 - מחליטים: א) לאשר את תקציב ההוצאה לרשות השידור לשנת 1974 בסך 150,500,000 ל"י, ואת אומדן ההכנסות לשנה זו בסך 150,500,000 ל"י, ולהסמיק את שר האוצר להגיש את הצעת התקציב של רשות השידור לשנת 1974, בשם הממשלה, לאישור ועדת הכספים של הכנסת.

(ב) לקיים בהקדם דיון כולל של

רשות השידור".

התקציב שהיה מונח לפני הממשלה לאישור. הוא התקציב שמופיע בפניכם פה.

א. גפני:

שאלתי אם זה אושר במועצה ואחר בממשלה? לא מספיק שהממשלה תאשר. האם המועצה אישרה? (נ. שחם: זה עודכן, וע"י הוועד המנהל זה אושר)

י. בדר:

התקציב מתחיל בדיון אופרטיבי בין הנהלת השירות לבין האוצר. כך זה נעשה. מוסדות רשות השידור המליצו על הגדלת התקציב, ואז נערכו דיונים נוספים, וכתוצאה מכך קבלה הממשלה את ההמלצה.

א. מיטל:

האם המועצה אישרה עדכון זה, ביום זה וזה? (תשובה: כן) (א. מיטל: זה

י. בדר:

היה כך).

ח. קורפּו:

היכן תקציב הפיתוח?

א.נ. פלוג:

בתוך תקציב המדינה, בסעיף "מפעלים שונים".

ע. פיינרמן:

יו"ר רשות השידור הרבה לדבר על הישגי ועדת הכספים. אני רוצה בדברי להתרכז באותם נושאים, בצמוד לדברים שצוטטו על ידך, מר איחן, ושהועלו ע"י חברי הוועדה, ואני גם רוצה לשאול - מה הם ההישגים האחרים שבתחומים אחרים, ולא רק אלה שהזכרת?

לא אחייחם לשאלה של מה הם השידורים ברשות השידור, מה טיבם, מה ערכם, מה החייחסותם לריקמה הפוליטית במדינה, אלא אגע רק בפרטים התקציביים.

אני שואל: לגבי עמוד מס. 5, בסעיף 924/75, "השתתפות תקציב האוצר בהפקת תכניות מקומיות" - 4 מליון ל"י. אני מבין שזה ברזרבה לתכניות אחרות. למה מיועדת ברזרבה זו? סעיף זה מופיע בפעם הראשונה. לא זכור לי סעיף הוצאה כזה.

לגבי עמוד 28: בעמוד זה מופיעה

טבלה, ושם יש פרטים לגבי שעת שידור בטלביזיה. מהו ההבדל בין עלות הפקה עצמית לבין סרטים קנויים של גורמים שאצלם אחם מזמינים? אני מדבר על הפקה מקומית כנגד סרטים קנויים. האם כדאי להפיק בעצמכם, או לקנות הפקות מוכנות?

בנוגע לפרסומת בטלביזיה: היו

על זה דיונים במועצת רשות השידור, ושמעתי לאחרונה מפיו של מנהל רשות השידור החדש, שיש בכוונתכם לחדש את זה. מה דעתכם בעניין זה?

בתקן אצלכם מופיעים 174 משרות

נוספות. 74 ועוד 100. שמעתי בדברייך, שיש אלפים שעובדים ברשות השידור, ולמעלה מ-1000 משרות בתקן. זה לא מקובל ברשויות ממלכתיות. אם המצב הוא כזה, שרק 30% הם עובדי בתקן, ואחרים לא מוצאים ביטול בתקן, הרי זו תופעה שלא מראה את המציאות. כיצד זה יחכן, ומדוע כך זה קורה? מהו המספר של "אלפים רבים" כפי שאמרת?

מי מאשר משרות נוספות מבלי שיהיה

להם אישור בתקן? אני מבין שמדובר על 174 משרות נוספות. כך זה מופיע בהצעת התקציב.

אישור להצעה, או תביעה, או בקשה

שסוכמה בוועדת הכספים לגבי גביית האגרה בשטחים. מה קרה בעניין זה? האם גובים? לא גובים? למה?

ביחס למיכסות עבודה או עבודה לעובדים:

יש לכם עובדים מכל מיני סוגים ומקצועות. אני נתקל לפעמים בשטח בחוליות של רדיו, ואני יודע עד כמה הדבר קשה. הפיקוח על סוג עבודות אלה הוא קשה מאד. בכל זאת אני רוצה לדעת, יש לכם מיכסות או נורמות קבועות לעובדים מקצועיים? האם לעובדים מקצועיים שלמים יש זכות לעבוד עבודה נוספת, מחוץ לשירות שלכם? אם כן - למי?

למעשה, יש לנו כמה ידיעות בנושא זה,

ביחוד לגבי עובדי טלביזיה, שהם מוכרים הפקות עצמיות לטלביזיה. זו התמונה שמצטיירת מהעתונות. האם תמונה זו נכונה? אם כן, לכמה עובדים יש אישור לעבודה נוספת ומי הם?

יש מה שנקרא "ציוד מת". בעיקר זה

המכוננית הגדולה של הטלביזיה. האם יש לכם עוד ציוד מת כזה, מהו ואיזה הוא?

שאלתי האחרונה נוגעת לכתבים של רשות השידור בחו"ל. יש גידול ניכר במספרם. יש גם שיטה של שיחות טלפוניות. מהו הגידול בסכום זה של הוצאות טלפוניות ברדיו ובטלביזיה שאנחנו מחזיקים, משנת התקציב לפני שנתיים ולשנת תקציב זו.

ז. שובל:

אני מבין, מהערותיו של יו"ר הוועדה, ח"כ קרגמן, ומנוכחותו של מר גפני, שאנחנו מחבקים לדון בצד התקציבי של רשות השידור.

אני מציע שנקיים פגישה שניה בנוכחותו של מר לבני.

אני לא מבקר טלביזיה מקצועי, אבל אני חושב שיש הגזמה בבקורת השלילית שמתחו על שירות השידור הישראלי. לדעתי, הרמה טובה מאד. הטלביזיה יש לה בעיות משל עצמה.

הטלביזיה בעולם בכלל, זה מכשיר להפצת תרבות, או התרבות, וקשה לבוא בטענות על רמת הבידור, כאשר רמת הבידור ירודה בארץ. יחד עם זה נדמה לי, שבטלביזיה יש עדיין דברים רבים שטעונים תיקון, עם כל השיפורים שחלו. אינני יודע כיצד מכנים את סוג התכניות של הדיון מסוג "מוקד". אני אפילו לא אתיחס לצד הפוליטי. אבל יש הרגשה שיש מומחים בנושאים שונים, בין אם זה בענייני מדיניות, מזרחנות ובין אם זה כלכלה, משק. יש הרגשה שאנחנו חמיד רואים פרצופים מוכרים במסך הקטן הזה. גם כשיש דיון מפלגתי, יש מי שחביב על משדר התכנית, ויש לא.

נוסף להערה הכללית הזו, לאחר שרשות השידור לפי הגדרתה, לא יתכן לחת ביטוי מועט כל כך יחסית לדוברי האופוזיציה הגדולה. אינני יודע איך זה נעשה ב-בי.בי.סי. אבל דוברי הממשלה מופיעים מחוץ לתור, ואז נוצרת דיספרופורציה, לרבות הייצוג של שרים. זה צריך להיות כשליש מכלל הייצוג בנושאים. זה כמו "מוקד" ו"בומרנג" ותכניות אחרות.

ועוד הערה לגבי הרדיו, שאני משבח אותו בדרך כלל: יש מאמרי מערכת בבוקר ואחר הצהרים ברדיו. זה לא סוד. אנחנו יודעים שכל העתונות הלועזית - נוציא אפילו את הז'רוזלם פוסט", או לא צריך להוציא אותו - כל העתונות הלועזית היא עתונות מפלגתית. אלה אשנבים למפלגות. יש בזה עיוות. אפשר לחשוב שזה ה"טיימס" או ה"גרדיין". אם כבר לליכוד אין עתון, אז הוא עשה עיסקה עם "הארץ", ושם הוא מפרסם.

באותה מידה ש"אולקלייט" משודר ברדיו, אז יש לנו רשות להיות משודרים באותה מידה. אין שום הבדל.

בקשר לפרסומים ברדיו: אנחנו קראנו בעתון שישנן תכניות, או שיש כוונה להתחיל בשידורים בערוץ שני של הטלביזיה, בתנאי שתהיה פרסומת מסחרית. עקרונית, אני תומך בזה. אבל אני חושב, שאם בעיה זו היחה עומדת בפנינו, אז הייתי מסתייג מזה עכשיו, מטעמים כלכליים.

האם ישנה תכנית כזו להתחיל בשידורי פרסומת בטלביזיה?

בקשר לכדורגל: בכל זאת ברצוני לשאול: כמה כתבים ודברנים ומומחים מלווים יצאו לחו"ל בגלל המשחקים על הגביע העולמי הזה? האם יש הצדקה לכך? כל כך הרבה אנשים צריכים להיות שם? משרדים שידור ישיר מפרנקפורט. האם חייב להיות צוות בשוטגררט?

בקשר לשידורים לברית-המועצות: האם ננקטו צעדים על מנת להתגבר על ההפרעה שיש בשידורים לרוסיה?

א. מלמד:

מה מספר העובדים ברשות השידור?

א.נ. פלוג:

חמצא פירוש על כך בעמוד 21.

א. מלמד:

החלוקה לגבי הרדיו, מדברת בעד כצמה.
בידור, מוסיקה ועוד.

כמה תכניות מסוג זה וזה יש בטלביזיה,
וכמה ברדיו? טלביזיה, משום שזה שנוי במחלוקת מבחינת האיזון, כמה
תכניות יש שם?

ההפקות שלכם עולות יותר מאשר

מפיקים פרטיים. האם זה נכון?

בקשר לקליטת מומחים מהעליה החדשה:
היו מספר מקרים שמומחים בארצותיהם לא הצליחו להתחרות בכם, לכן לא נקלטו.
לא נתנו להם האפשרות להוכיח את עצמם. אני מניח שקלטתם עובדים כאלה.
מה מספרם של המומחים מהעליה החדשה? אני רוצה להשוות את זה עם מיגזרים
אחרים.

האם נכון הוא שרמת השכר פלוס שעות

נוספות עולה על הממוצע אצל עובדי מדינה אחרים?

לבסוף שאלה כללית: אני פשוט שואל,

מה הרגשתכם לאור המוראל הירוד ב'שוב אחרי המלחמה, האם הטלביזיה תורמת
להרמת המוראל? האם היא לא תורמת ולא כלום? מה הרגשתכם אתם בענין זה?
אתם, כוועד מנהל, איך אתם רואים ענין זה? הישוב זקוק לזה. איך ספק.
אתם יכולים להשפיע על הישוב באמצעות הטלביזיה.

אומרים לי כי בשטח הערבי ממשיכים

הרבה מומחים לעניני ערבים לדבר באותו נוסח כפי שדברו אתם עד כה. כוויית,
שעומדת במקום הראשונה כמדינת רווחה, מדברים שם על שירותים סוציאליים
ועוד דברים אחרים. עדיין מדברים באותה לשון כפי שדברו קודם לכן.

אנחנו חושבים שביום כיפור היה

איזה שהוא מיפנה.

י. בדר:

דברי ההסבר מתייחסים לתקציב של

128 מיליון ל"י, ואילו על פני

התקציב כתוב 150 מיליון ל"י. ההבדל הוא די ניכר. אני לא חושב שהיום
אנחנו חייבים להגדיל תקציבים. כל הזמן אנחנו מדברים על הגבלות,
קיצוצים, ופתאום אני רואה קפיצה כזו של 22 מיליון ל"י. אך קפיצה זו
מורכבת משני סעיפים: 17 מיליון ל"י - זה סכום שאני לא מבין אותו
אינני מבין מדוע סכום זה לא הופיע בתחילת התקציב; ו-6,5 מיליון ל"י
כרזרבה.

הרזרבה בתקציב זה איננה דומה לרזרבה

שבחקיימים ממסלתיים. פירוש הדבר, זהו סעיף נפרד שאין להזיזו אלא באישור
ועדת הכספים. כאן הרזרבה היא כסף ברשות המנהל. אולי הוא חילק אותו.
מדוע חשבו קודם על רזרבה בסכום של 1,5 מיליון ל"י, ופתאום יש כאן
6,5 מיליון ל"י? הרי זו קפיצה גדולה.

על סכום זה של 17 מיליון ל"י לא

אעיר ולא כלום, שכן אינני מבין אותו, ודרוש לזה הסבר. הדבר הזה מעורר
חשומת לב רבה, משום שקודם התקציב היה של 128 מיליון, ועכשיו הוא
150 מיליון.

ועוד ברצוני לשאול: האם זה טוב

ששידורים בטלביזיה מסתיימים בשעה כל כך מאוחרת ביום חול, וגם במוצאי
שבת? האם זה כל כך טוב? הרי אנחנו מדינה עובדת. זו מדינה שבה החייל

י. בדר:

במחנה חייב לקום עוד יותר מוקדם. אני חושב שזו נקודה שוועדה זו צריכה לדון עליה באופן האחראי ביותר. (היו"ר י. קרגמן: דברנו כבר על זה). אנחנו צריכים לא רק לדבר, אלא גם להשיג משהו. הסלביזיה מתחילה בשעה 8.00. אולי זה לא רצוי? מכל מקום, היא מסיימת שידוריה בשעה 12.00-12.30 אחרי חצות. דוקא הנושאים המשודרים הם מעניינים מאד. כדורגל ועוד.

ברצוני לומר, שיש לי רושם שהגבול להוצאות טלביזיה ורדיו נוגע בכסף שאפשר להשיגו. מספיק לראות מה היה התקציב בשנת 1972-71 מיליון ל"ג ועכשיו הקפיצה של התקציב היא יותר מפי-שניים. גם אם נגיד שהתקציב הוא 133 מיליון, זה גם כן פי-שניים.

בכל כך אי רצון שלי לעורר כעס, אבל אני חייב לשים סימן שאלה על תנאי עבודה ברדיו ובטלביזיה. אני מבין שהיה אפשר לבנות רדיו וטלביזיה על רקע עובדים מקצועיים, כמו שזה נעשה בעולם. מקבלים עובד בחוזה לשנה אחת. אבל יש מחזור גדול בייצור אמנותי. בכל זאת יש תנאי עבודה. מכל מקום, אנחנו בנינו רדיו וטלביזיה על כפילות. יש איזה דו"ח של מומחה, אשר רואה בזה משום פגם. שזה לא טוב לרמה, לא טוב לשוני, לחידוש שביצירה אמנותית. זה תנאי.

לפני שנה וחצי טכנאי רדיו היה מקבל 1800 ל"ג נטו. אם כך, אז כמה הוא מקבל היום? אני מבקש הפעם הסבר. ואני לא רוצה לקבל הסבר כזה שייאמר לי כי הוא מקבל דרגה י"ז. אני רוצה לדעת מה מקבל עם תוספות, עם שעות נוספות, עם פרמיות, עם מכונית. אנחנו יודעים שבמדינת ישראל אין הבדל בין שכר לבין תלוש.

מהי עבודת החוץ של העובדים? הכוונה לעבודה נוספת במקומות אחרים. עתונאים, לא-עתונאים; יש שתי מקהלות - 80 איש. אחת בטלביזיה ואחת ברדיו. מה הן העבודות הנוספות של כל אלה? האם להם יש אישורים? מי נתן להם אישורים?

כמה עובדים יש היום לרדיו ולטלביזיה בחו"ל? מה הן ההוצאות שלהם? לגבי שכר, אני יודע, זה כמו דיפלומטים. אבל מהו החשבון שלהם?

עד כמה שיש ידיעות מהלוויין, יש גם ידיעות אחרות. כיון שזה עולה לנו במטבע חוץ - האם נשלחים דרך הלוויין הנה סרטים? מה הן ההכנסות ממכירת סרטים לחו"ל?

אני לא רואה בטלביזיה סרטים ישראלים. משרד החוץ מייצר סרטים בשפע. נוסף לסרטים מסחריים יש סרטים שכדאי לראותם, אם כי לא כולם. רובם לא כדאי לראות לא בארץ ולא בחו"ל. אבל יש ביניהם כאלה שכדאי לראותם בארץ. בכל זאת, זו תוצרת מקומית שעלתה בכסף רב.

מה אחם יודעים על תגובות הציבור? האם אחם בודקים את זה? האם אחם יודעים מה רוצה הציבור לראות? אני לא מעריך את המשאל שנערך ברחוב, וזה נעשה לא רק בארץ. עומדים ושואלים "מה אתה חושב" וכו'. אני אף פעם לא יודע מה הסלקציה שעושים בעוברים ושבים. זה דבר שמעניין את המפיקים.

ברצוני לדעת משהו על רדיו וטלביזיה בערבית: מה שאני יודע, ומה שידוע בארץ אחרי שהיו להם שידורים כל כך מדויקים בשבוע הראשון של מלחמת יום הכיפורים, אז הערבים כאן אינם מעדיפים את האמת שלנו על האמת בשידורים של הערבים. האם יש בזה שיפור?

לגבי מספר העובדים: יש לי רושם שמספר העובדים כאן מנופח בצורה קשה. אני מבקש לקבל אינפורמציה, כיצד גדל מספר העובדים ברדיו ובטלביזיה במשך 5 השנים האחרונות? משנה לשנה מספרם גדל. אני יכול להגיד, מבחינה טכנית, שאנשי הרדיו נאיבים, כי בראש תקציב הרדיו הם ציינו את המספר הכולל של העובדים. ואילו בטלביזיה עשו דבר יותר נכון. הם לא נתנו מספר העובדים.

י. בדר:

אני מבקש לקבל פירוט משנת 1969, כאשר הטלביזיה נכנסה למסלולה הרגיל, וכאשר קבלו עובדים בשנה הראשונה, ואחר כך עשו גדולות. מה מספר העובדים מאז עד היום? כיצד הוא התפתח? יש לי רושם שאם עתון שמדפיס חדשות היה מעסיק אותו מספר של עובדים, היה פושט את הרגל.

אל תשכחו לפרט לי את שכר העובדים, וזאת על מנת שתהיה לנו תמונה יותר ברורה.

אשאל שאלה נוספת: מה הם הסכומים של רדיו לחוד ושל טלביזיה לחוד, של שנה חולפת ושל השנה, אשר תשלמו לעובדים בחור שכר, ובחור לא-שכר?

אני מביין שיש חכניות להקמת הבניין, אבל יש גם התנגדויות. אני רוצה לדעת, מהו המצב של הבניין? אולי תהיה בשנה זו התנגדות כאן. יש צרכים דחופים. דרוש בניין משרדים בכנסת, אבל אני מתנגד. אנחנו סובלים שאין לנו בניין כזה. לדעתי, בשנה זו לא נוכל להקים. זאת ועוד: בושה וחרפה שאין לנו בניין לבית המשפט העליון במדינת ישראל.

על כל פנים, אני מתנגד לכל הקמת בניין בשנה זו. אנחנו צריכים לדעת מה בדעתכם לעשות השנה בעניין הבניין, על מנת שנוכל להתנגד.

נאמר כאן שיש 50 אלף מכשירי טלביזיה חדשים. הפעם יש בקורת. המוכר חייב להודיע, והוא אכן מודיע. האם אתם יודעים עליהם, או שזו הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה יודעת על כך? בכל זאת, זה סכום גדול שנגבה בשנה. האם זה נמצא בחקציב או ברזרבה סמויה? מה אתם עומדים לקבל בעניין זה? איך עלה המבצע של רישום נוסף? מה היה מספר הרישומים הנוספים?

אדוני היושב ראש, אני רוצה להגיד לך, שרדיו וטלביזיה חייבים לתת מקום לכל ידיעות בציבור. כך כתוב בחוק. וזה לא נעשה כך. רק לאורי אבנרי ולפנתרים לאחרונה, וגם לממשלה - ניתן מקום בשפע. בכנסת זו, יש שתי חזיתות. מבחינה מספרית הן כמעט שוות, אבל הן לא שוות. מבחינת רפרזנטציה בטלביזיה, אז החלוקה היא של 90% לעומת 5%. וברדיו, לא יוחר.

נוסף לזה, ברדיו ובטלביזיה מנהלים את המדיניות. אם יש כבר איזו סיעה או איזו שהיא חזית של סיעות, אז דואגים שיהיו בעלי פרוטקציה. לפעמים פרוטקציה פרסונלית, ולפעמים פרוטקציה סיעתית. (היו"ר י. קרגמן: שרון). אני לא מוכן לדבר על שרון, או לא שרון. לא זה העניין.

נוסף לאותה שיטה של 90% ו-5%, יש שיטה נוספת. גם המנהל הקודם היה טוען שאין לו די השפעה על מה שעושים אנשי החדשות, העורכים וכו'. אנחנו גם יודעים שהיחה דעה ברדיו ובטלביזיה, למרות שאלה מכשירים מונופוליסטים - שם צריך להיות חופש עתונות. אז בשם חופש עתונאי, או לא חופש עתונאי - ניתנה עדיפות לרדיו ולטלביזיה למגמות שכבר אינן נגד האופוזיציה, אלא הן אנטי-ציוניות ואנטי-ממלכתיות. די לי ביודעין שיש במפא"י, אבל "יונים" אלה בדיבוריהם נראים "נציים" יותר מהציבור. מזמינים לציבור הדרכה בכל דבר רגיש.

לרדיו ולטלביזיה לא צריך לתת כסף. לא צריך לתת תקציב. אותם אנשים שיש להם דעות שלא במסגרת הוויכוח הפנימי בין הציונים, אז שעה-שעה, חודש-חודש, שבוע-שבוע נותנים להם ברדיון ובטלביזיה, עד שהם מקימים להם מפלגות בזכות הרדיו והטלביזיה. האם להם אנחנו צריכים לתת תקציב? אנחנו לא פעם דברנו על זה, ואף פעם לא שמענו הבטחות כלליות שזה ישתנה. הפעם אני חושב שהגיע הזמן, שהשנויים יהיו קונקרטיים. אין סיבה שזמן מסויים לא יינתן למפלגות באופן קבוע. ולא כמו בבחירות. הרבה פחות. שיינתן למפלגות מקום שבוע-שבוע. שלא יהיו טענות. אני חושב שבא זמן זה כדי שנגיע לתוצאות מוסכמות. תנו למפלגות לפי מפתח - 4 שעות בטלביזיה ו-6 שעות ברדיו. את זה נקבל.

ע. אמוראי:

הערה קצרה לדברי ד"ר בדר: אי אפשר לאחוז את החבל בשתי קצוות. מצד אחד באים בטענות לממשלה על שלא מקיימת פיקוח מספיק על הטלביזיה. עד כמה שאני יכול להאריך בזה, אז אפילו אם היה חוק שירות השידור מקנה סמכות ביצועית, הרי שמצד שני, אחרי שהאופוזיציה נאבקה וזכתה שיינתן מעמד ציבורי לטלביזיה, אי אפשר לבוא בטענות שהממשלה לא מקנה מעמד.

הבקורת שיכולה להיות היא, אם אמנם האירועים שהתרחשו בעולם זכו לכיסוי הולם על פי חשיבותם. וכאשר מדובר בתכניות של הסברה ודיונים, ששם יהיה איזון. וכאן ברצוני להתייחס לבעיה הזו אם יש חוסר איזון או יש חוסר איזון הפוך, שקבוצות זוכות לסיקור יותר גדול מאשר הזרמים המרכזיים, ובענין זה יכולות להיות שותפות גם מפלגת העבודה וגם הליכוד.

מנסיוני האישי ברצוני לומר, כי יש לי קובלנה על הנהלת הרדיו והטלביזיה, לא על בעיית הגוון או הביטוי של דעות על פי חנועות וזרמים, אלא על פי חשיבות נושאים. אני יודע שקשה לכוון את התכנית. כמה זמן יש בזה? אם יש מבצעים לאומיים חשובים, אז על פי הקונצלזום הלאומי, וכאשר אומרים שבזה לא יכולים להשפיע, אז פעולה ארגונית ראויה של מפעלי הקיץ וכו'. אם כן, זה לא תפקידו של האחראי בשטח שיהיה כיסוי אצל מנהל התכנית, אלא של הנהלת הרדיו והטלביזיה.

לגבי התקציב יש לי הערה אחת, והיא מתייחסת לתשובה חלקית שאתם מביאים לשאלתו של ח"כ פינרמן - ניכר בצורה בהירה שהעלות היא הרבה יותר זולה בסרטים קנויים. יותר מפעציים וחצי עולה ההפקה המקומית מאשר הפקה עצמית. כל ההוצאות הכלליות הן עליכם, כאשר שני האולפנים ששם אתם קונים, יש להם מיגוון של סרטים וכו'. ההפרש נראה לי מוגזם.

השיטה שאתם בהפקה העצמית, בונים כמעט הכל על עובדים שלכם, ונכון העיר ח"כ בדר על הגידול המדהים שיש במספר העובדים.

הייתם מכינים סטאף של מטה, כאשר יש מסגרת ותשתית, אז אפשר להיעזר בהם. אני מציע, אם ידובר על גידול, ללכת בדרך זו.

לגבי עובדים אני דוקא רוצה להפנות את חשומת לבכם: שם לא צריך להיות נוקשים. לפני שנתיים, כאשר דנו בתקציב אמרתי שהוא תקציב הוצאה. לפני שנה הייתה השתפרות גדולה לתקציב פעולות. למלל זה עדיין רחוק מאד. משנה שעברה עד השנה, לצערי, אין שיפור. אני למדתי את זה ב-ב.ב. סי. שם יש תקציב לתכנית. אמנם תקציב שנתי, וזה טוב. על שעה אחת יש תכנית עשירה, טובה. אני מדבר על תכניות מוקד שנתי, להוצאה שנתי, כך וכך; מגזין למשפחה, כך וכך. אז היינו אומרים שזה שווה כסף, וזה לא שווה, לכן יש להעביר מסעיף לסעיף.

על תכניות שאנחנו ניזונים מהן הייתי אומר, 10% מהתקציב שלכם היה הולך לתכנית שלדעתנו לא טובה, ואז היינו אומרים שלזה לא היינו נותנים כסף. במסגרת שנתיית אתם לא צריכים להכנס. אנחנו היינו אומרים כי זה שווה כסף, ואחר - לא, ושתורידו את זה. ליוצרים זה היה מצויין. חנו לו תקציב שנתי. אני יודע את המיגבלה. לצרכי בקורת זה מסוכן, כי אתה נותן תקציב והוא יעשה מה שירצה לעשות. אבל לא תהיה בקורת טובה, אז זה יורד. פעם תעשה תכנית שעולה יותר, ופעם תעלה פחות. תראו כיצד זה פועל, ובלבד שיהיה מרחב פעולה. אז לנו יהיה מה לעשות.

לכן אני מבקש, שלקראת שנה הבאה תעשו מה שעושה משרד השיכון, מע"צ לגבי כבישים ועוד. כאשר תגיעו לזה, אנחנו נברך, וחברי ועדת הכספים יכולים לעזור לכם, ולא יקשו עליהם.

נ. קצב:

אנחנו שומעים על מגמות, על גישות חדשות וכו'. היום שמענו על הנושא של התקציב. חבל שח"כ בדר איננו בחזק, כי רצייתי להגיד לו שמחוך שיקולים

נ. קצב:

שיקולים כל כך אובייקטיביים יוצא שהממשלה והקואליציה מקופחים. דוקא בשבועות האחרונים, מנקודת ראות, או דוקא מתוך שיקולים אובייקטיביים, הצד הזה יצא מקופח, ולא הצד השני. כל מיני מומחים עליך ישראל! על כל פנים, ההרגשה שלנו היא דוקא הפוכה מההרגשה שלו.

היום אנחנו נמצאים בכנסת פחות זמן, לכן אנחנו עוקבים יותר אחרי השידורים. אנחנו שומעים את תגובות הציבור. יש שם זעקה. הציבור שלנו חסר חיצוק מוראל. הוא לא איננו. אני לא אומרת שתעשו איזה שהוא איזון, ושתבליטו דברים חיוביים. הנה, לפני שבועיים קרה לי לראות "מבט" חיובי. גם כשמביאים את החיובי, מביאים אותו באופן סטירי. לדעתי, זוהי נקודה חשובה מאד. לכן אני מבקשת שיש דגש על זה.

זאת ועוד: יש הרגשה לפעמים, שכל אחד עושה לגבי הטלביזיה כטוב בעיניו. כתבים בוחרים את הנושאים. כתבים בוחרים את האנשים. מי קובע מי? מי קובע מה? כיצד דברים אלה נקבעים? מה יחסי הגומלין עם משרד ההסברה? מה הסמכות שיש בזה? לדעתי, המצב כפי שהוא כיום, מחייב הרבה מאד שינויים. אין לי ספק שבחכניות בטלביזיה, וגם ברדיו, יש חלוקי דעות. לגבי הטלביזיה יש הרבה מה לומר. לגבי החכניות המלחמתיות, הכתבות על חיילים - אלה הם דברים חיוביים. אבל זה לא תהיה לעמך.

כל ערב יש סרט מתח. לדעתי, העם הזה נמצא די במתח. עמך - זה לא קרגמן ולא נוזהת. הציבור נמצא במתח. כדי לחזק דברי, אז אני יכולה לציין לכם כי התבטלה ישיבה בגלל סרט המתח של הוואי 05. אני לא אומרת שזה לא טוב, אלא אני אומרת שצריך להפיג את המתח הזה.

בכל החכניות אני לא רואה את הגוונים שלנו. עשימי עבודת מחקר. יש כל כך הרבה פרופסורים, כלכלנים, סוציולוגים, שבלי ספק היו יכולים להכנס כדי לראות את העמך הצומח בארץ הזו. יש גם דעות אחרות.

לגבי נשים: תודה לאל שלפני חודש היתה תכנית, וזה אחרי כמה שנים. אני לא שמה נקודה. גם ציבור זה איננו משתקף במסך הקטן.

בענין השידורים בערבית: אני עוקבת זה שנים רבות, ויותר מכל דבר אחר, אחרי השידורים בערבית. אני יכולה להגיד שיר ושבת לכם מבחינה התוכן והרמה של השידורים אלה. דוקא בענין זה האמוץ חזר. ביום ו' שעבר נפגשתי עם אדם שחזר מעירק, וסיפר לי שהם שומעים את כל החדשות, אם נכון או לא נכון. אין לי אלא לברך אותם.

הטלביזיה איננה משקפת בעיות פנים. פונים אלי רבים מהציבור ומעלים בפני בעיות של גימלאוח, קשישים, סעד, זכויות ועוד. לדעתי, אין איזו פינה מתאימה לענינים אלה, כך שכל מיני שאלות ותשובות של מומחים, או לא מומחים שעוסקים בזה, היו עונים. אלה שעוסקים בזה יכולים לענות על כל מיני שאלות כאלה, כמו ברדיו.

מכל מקום, צריך לתת אפשרות לשנות

ולשפר בכל הדברים האלה.

ח. קורפו: אני חושב שחברת הכנסת קצב צדקה בדבריה לגבי הקיפוח.

מה הסיבה שבחקציב של שנה שעברה נכנסו 100 עובדים. מאיזה כים שולמה ל-1126 עובדים אלה משכורת? יש בזה גידול של 25 מיליון ל"י.

כמה הערות: בזמנו שאלתי את שר החוץ, האם עתונאי חוץ מועסקים על ידם בנוסף לעבודתם ברדיו ובטלביזיה? אני קובע שהוא ענה לי חשובה לא נכונה, שכן העובדים של שירותי השידור מועסקים

ח. קורפו:

ע"י משרדים ממשלתיים, והעדיפות ניתנת לאותם משרדים ושרים מסויימים. אני אחראי לדברי. היה מספר לא מבוטל של עובדים ע"י מפלגות ומשרדי ממשלה, שעד גם בשביל גורמים נוספים. לדעתי, שירות השידור צריך למנוע ולאסור עליהם לעסוק בכל עבודה נוספת במשרדים ממשלתיים, כי אחרת זה מאבד את כל משמעותו.

יש גידול של 25% בהכנסה. אני חושב שמחיר הודעה היום גדלה במידה בלתי רגילה. כיצד גידול זה מתבטא ב-25% בלבד?

השתתפות תקציב האוצר - על אילו תכניות מדובר? האם אפשר לקבל על תכניות שהופקו ב-1973?

ד. קורן:

לפני שנתיים-שלוש דובר על עניין זה שעושה רושם, כי לרשות השידור יש הגדלה סמויה. הכוונה היא שלא כל העובדים הם עובדים יעילים. בזמנו נאמר גם שיש להתקשר עם נושאים מסויימים. הרושם שלי הוא שדברנו כך בוועדה, ואילו אתם נוהגים אחרת. האם הקו הוא להגדיל את מספר העובדים? ההנחה היסודית שהיחה בדיונים בוועדת הכספים היא, לא להגדיל את מספר העובדים, אלא להתקשר לתכניות כדי לא להיות קשורים יותר מדי. שולחים אותם להשתלמות, וזה לא בריא. מה גם, שהעתונאים האלה לא רק שהם עתונים, אלא יש מה שנקרא אצלם עוד חופש עתונות, ושם מדווחים מה שרוצים. לא צריך לדווח שיש בהלה בנהריה. מכל מקום, הייתי מציע לבדוק את זה יותר.

אני בספר אם הרעיון של תוספת עובדים הוא רעיון חיובי. הייתי מבקש לבדוק את הבעיה הזו שוב.

לגבי סרטים: טוב שיש סרטים. השאלה היא, מתי לתת סרטי מתח? אם סרטים אלה ניתנים בשעת לילה מאוחרת, אז אני מספיק לראות איזה שהוא סרט. אבל זה לא טוב לגבי הנוער. צריך לבדוק את לוח הזמנים מהבחינה הזו של הסרטים.

מה שאני רוצה להוסיף בזה הוא, שיש ארצות כמו צרפת, גרמניה ועוד, אשר נותנים סרטים בשפת העם היושב שם. וזה עולה הרבה כסף. אבל אתם צריכים לזכור שהחברה הישראלית איננה חברה שדוברת אנגלית. יש הרבה אנשים בארץ שהם דוברים עברית ושומעים עברית, אבל לא קוראים בעברית. צריך להיות סרט כזה פעם אחת בשבוע. כלומר, שיהיה לפחות סרט בתמליל עברי פעם בשבוע. יש ערך לזה בגלל קליטת עליה, שכבות רבות של אוכלוסיה מבני עדות, נשים, אמהות שיודעות עברית מבלי לדעת לקרוא עברית. צריך לשים לב לאוכלוסיה זו

שולחים אנשים למשחקי כדורגל, אז שיהיה בעברית. זה חשוב. לדעתי, זה חשוב לאותו חלק של אוכלוסיה שאיננו יודע אנגלית.

העניין של תכניות טלביזיה ורדיו מבחינת המתראיינים: יש חופש עתונות וחופש עריכת תכניות. הייתם צריכים להביא את העובדים. אין לי הרגשה טובה בעניין זה, ואני לא מצטרף לח"כ בדר. כי אני חושב שהאופוזיציה איננה מקופחת. יש בקורת. אם מישהו יכול ומוסמך להתערב בזה, מוטב. אתם יכולים לפקח, ואז יהיה מיגוון של אישים. הרי זה לא עתון פרטי של מישהו. זה עתון של כולם. אני בדעה שחייבת להיות שיטה בעניין זה. האם קיימת שיטה? האם יש פיקוח? מה תוצאות הפיקוח אם קיים כזה?

י. גולן:

בעמוד 11 יש סעיף - "שימוש בלוין (מיוחד)"
והתקציב שלו הוא 500 אלף ל"ל לעומת
105 אלף ל"ל בשנת 1973. זהו גידול ניכר האם זה נובע מעליית מחירים,
או משימוש נוסף? זהו זינוק בלתי רגיל בגידול תקציב, לכך אני שואל.

ועוד סעף באותו עמוד - סעיף 107 "סיקור
אירועי ספורט בחו"ל" 600 אלף ל"ל לעומת 300 אלף ל"ל בשנת 1973, ו-79 אלף ל"ל
ב-1972. בכל ענין אני אוהב שיהיה איזון. יש הרבה אוהבי ספורט, ויש
כאלה שמוכנים לראות קצת התחרויות של שעה וחצי. אינני יודע כמה זה עולה.
אבל אני חושב שיש הגזמה בזה.

בענין התזמורת: האם הכוונה לתזמורת
ירושלים? האם היא כולה על חשבון רשות השידור, או יש לה סובסידיה
גם עירונית? חשבתי כי השם נותן השתתפות תקציבית.

אתם משתמשים ברדיו לשיחות טלפוניות
לחו"ל. האם הדבר הזה איננו מוגזם? נדמה לי שיש גידול ניכר בשיחות
טלפוניות של הכתבים.

בזמנו, דובר כי יש לטלביזיה ציוד קנוי
שהוא לא מנוצל. האם יש ציוד בעל ערך כספי שאיננו מנוצל, או משום שהקניה
לא טובה או מסיבה אחרת הוא איננו מנוצל?

ברצוני להעיר לדברי ח"כ בדר בקשר
לסיקור ענינים אופוזיציוניים וקואליציוניים: המצב הוא כזה שאף מפלגה
איננה מרוצה מזה. אינני חושב שהבעיה היא של קואליציה או אופוזיציה.
אני חושב שהאופוזיציה מיוצגת יפה מאד. איזה אירוע פוליטי בעל חשיבות
שהאופוזיציה איננה באה לידי ביטוי? אולי בפנים אינכם מרוצים. אולי
ראש האופוזיציה מופיע יותר מדי?

עם הקמת הטלביזיה קיימנו איזה מועדון.
לחמנו בעד טלביזיה ממלכתית. רצינו לשמור, לפני שנתקבל החוק, ועוד
לפני שהיו דיונים בכנסת על החוק, רצינו שלא יבולע לממלכתיות, לעצמאותה
של הטלביזיה. אפשר להעיר, וגם לקבוע, שחלו שינויים שונים בסיקור
הבעיות הפוליטיות הן ברדיו והן בטלביזיה. אני מבין שמוסדות רשות
השידור צריכים להתרשם מזה. אבל הייתי רואה בזה פגיעה בעצמאותו של
שירות השידור.

אנחנו רוצים סידור קבוע, ולהתנות
את זה בתקציב. לדעתי, יש בזה משום פגיעה. לא הייתי מתנגד לכך שאיזו
שהיא ועדה, או ועדת מהכנסת, תשותח שיחה מיוחדת --- (היו"ר י. קרגמן:
ועדת החינוך) עם רשות השידור, על הבעיה הזו על סידור הבעיות, האירועים
הפוליטיים. כיצד ואיך לדאוג לכך שיהיה איזון, גם בביטוי של המפלגות
השונות? גם לנו יש טענות. האם המפד"ל שהיתה בקואליציה, לא היו טענות?

אם איננו רוצים לפגוע בעצמאותה של
הרשות, ואם איננו רוצים להציע תיקונים בחוק, ואם אתה רוצה לעשות
את זה באמצעות התקציב, אז אתה פוגע בעצמאותה של הרשות. אני רומה
את זה גם כשיש לי טענות מרובות. אבל אחת מהשתיים, או שאני רוצה
עצמאות הרשות, או שאני רוצה התערבות, ואז להכתיב לה וכו'.

אנחנו צריכים להשמיע את כל טענותינו
בצורה פומבית ובצורה ציבורית ביותר, כאשר רשות השידור תתירשם מכך. אבל
להכתיב בתנאי קיום ברשות שידור ממלכתית, זה לא.

א. אפרת:
אני מנצל את ההזדמנות כדי לומר שיורידו
המפרק את ענין הטלביזיה הצבעונית
והפרסומת. אני מזדהה עם פרופסור אבינרי בענין זה. אני חושב מאד
מפני זה. אני מציע לכם לקרוא את מאמרו, כי זה אחד המאמרים החשובים
בענין זה.

א. אפרת:

אני חושב שהשיחות הטלפוניות עם כתבי השידור בחו"ל הן ארוכות מדי, עם הרבה מלל. אפשר לקצר בשיחות אלה. יעקב אחימאיר ונקדימון רוגל מפרשים את עצמם הרבה יותר מכתב מקומי. וזה חבל.

אני מבקש להשפיע על אלי ניסן שיקצר את הדיבור שלו בהפקות. הוא מדבר המון, ולא נותן רשות דיבור לאחרים. למה שידבר כל כך הרבה? זה עולה ביוקר.

הכתבים יכולים להציע שאלות מגרות לכל מי שרוצים. אבל אם הם עומדים ע"י נער ממעלות או מקרית-שמונה, או ע"י אשה מעיירת פיתוח, ושואלים אותה: האם את רוצה להשאר במעלות? או, האם את לא מפתחת? אני חושב שזה מבצע שלילי. לקחת אנשים כאלה, ולשאל אותם: האם אין לך תכנית לעזוב את קרית-שמונה? לדעתי, אין צורך לשאול כך את האנשים.

שירות השידור עשה שירות גדול בימי המלחמה, והוא רק עורר הערצה. אבל שירות השידור הוא באופוזיציה לממשל זה עונה לחברי הכנסת בדר ושובל. אני לא מבקש רחמנות על הממשל, אבל יש פרופורציות.

האם מועסקים בטלביזיה וברדיו עתונים שעובדים בעבודה שלמה בעתונים שונים בארץ? האם יש להם משכורת חלקית או שלמה בשירות השידור? אני חושב שדבר זה אינו מתקבל על הדעת. אני לא מדבר על הופעות בודדות, כמו: חנה זמר. אני שואל על תעסוקה מלאה, עם משכורת חודשית.

הסתובבתי הרבה באשקלון, דימונה ועוד. וראיתי שיש שם משפחות מרובות ילדים שיש להן טלביזיות. אני יכול לומר לכם בוועדות, שאם אתם מציגים כפי שאתם מציגים עוני, אז אתם לא מעלים את רוחם, אלא אתם משפילים אותם. לעודד על ידי זה שמראים אנשים שיש להם "שאנס" להתקדם בחברה, או שהחברה נותנת להם "שאנס" וכו'. להציג דמויות של אנשים שבאו מארצות מפרגות ב-150 שנה, ושעלו ארצה. האנשים מרגישים השפלה כאשר מציעים להם אנשים כאלה. זה לא מעלה את רוחם.

השבוע היתה הכנסת מלאה. אבל כשמופיעה הטלביזיה, אז מראים אותה כאשר הכסאות ריקים. אם פעם אחת יש הזדמנות שהאולם היה מלא, אז לא צלמו לטלביזיה. שאלתי, למה לא באו לצלם את הכנסת כשהיתה מלאה? זו דימוקרטיה, להוכיח שיש התנגשות. יושבים משר כל הערב על התקציב, והטלביזיה לא צלמה.

בקשר לקליטת עולים: השבוע דברנו על קליטת אנשי מדע. האם יש לכם קשר עם המרכז הזה? האם אתם יכולים לקלוט אחוז סביר של אנשים מהעליה בתכניות שלהם?

א. שוטסקי: בעמוד 7, סעיף 113 - כתבים קבועים בחו"ל - מסתכם ב-770 אלף ל"י; כתבות ופרשנות בחו"ל - 340 אלף ל"י; סוכנויות ידיעות - 600 אלף ל"י; סיקור ארועים בחו"ל - 80 אלף ל"י. עשיתי חשבון, וראיתי שזה מסתכם ב-1,800 מיליון ל"י רק רדיו.

בעמוד 11, לגבי טלביזיה: כתב קבוע בחו"ל - 200 אלף ל"י; סיקור אירועי ספורט בחו"ל - 600 אלף ל"י; סוכנויות ידיעות (מיוחד) - 250 אלף ל"י; שימוש בלויין (מיוחד) - 500 אלף ל"י. שוב, עשיתי חשבון, וראיתי שזה מסתכם ב-1.750 מיליון ל"י.

קרוב ל-4 מיליון ל"י רק לכתבים שלנו בחו"ל. כל עובדי החדשות בטלביזיה מגיעים ל-1,250 מיליון ל"י. אני חושב שאנחנו לא כל כך עשירים בשביל להחזיק כל כך הרבה כתבים בחו"ל. אני מכיר ארצות ששם הם מעסיקים אנשים מבני המקום. יש סוכנויות ידיעות

א. שוסטק:

שמשרתות בחו"ל. אינני יכול לומר כמה צריך, וכמה לא צריך. אבל זה דוקא בעינים. השידור מתחיל מהבוקר, ובצהריים וכל הזמן. מבול של דברת. זה עולה כסף.

אני חושב בכל זאת שצריכה להיות איזו רביזיה בענין זה. מבול של דברת גם ברדיו וגם בטלביזיה.

אני בעד עצמאות של שירותי תקשורת. לצערי, אין קו, אין בוס, אין מי שיכוון.

בעניני שיחות וויכוחים: זה ענין עקבי של אותו איש שמטפל בזה, והוא עושה את זה בצורה של שרירות לב. הוא מזמין את מי שרוצה, ועושה את התכנית ללא כל מחשבה תחילה. זה נולד אצלו מדי בוקר, מה שעולה על דעתו. המנהלים אינם יודעים, והם גם לא ידעו מזה, שכן לא התייעצו אתם. אם צריך לעשות את זה או לא. הייתי אומר - נערים מושלים בנו. פתאום נזכר אם להזמין את זה או אחר, אם לרדיו ואם לטלביזיה. הם לא באופוזיציה. הם שונאים את כולם ומזלזלים בכולם. לכן אין לי פתרון.

מה שאומרים אצלנו עצמאות, הרי שאני בעד עצמאות. בכל זאת, זו מאכלת, כלי משחית בידיהם. צריך להיות איזה שהוא גבול. אינני יודע מה להציע בענין זה. אם אי אפשר לכוון מלכתחילה, אז רע מאד. בהנהלת שירות השידור צריך להיעשות הדבר הזה, ובשרירות לב.

י. בארי:

בתכניות הטלביזיה צופים גם ילדים. בחברה פתוחה היום, אפשר לומר, בחברה דהיום, קשה להגיד לילדים לילדים, גם בבתי ששם קיימת סמכות הורים: סגרו את הטלביזיה ולכו לישון. זו המציאות, ולא רק בארצנו.

באשר לשעות בהן משודרות תכניות מסויימות - אני לא שולל סרטי מתח. יש לסרטים אלה משמעות חיובית; אבל כשהתכניות בטלביזיה נגמרות ב-11.30, וגם קרוב לתצות, ילדים נשארים ערים. גם ילדים בגיל רך.

באשר לתוכן סרטים מסויימים הנוגעים בנושא המין: אינני אומר שדוקא בנושא זה אין שום הקפדה אצלנו, אבל לגבי הסרט "אדיפוס", עם צורות המישגל, ילדים חזו בהן. לגבי מבוגרים, הסרט חשוב. זו יצירה רצינית וקלאסית. אבל ילדים חזו בסרט זה.

לגבי התכנית "רגע של עברית" ברדיו: האם נעשה סקר לגבי תוצאות תכנית זו? האם התכנית מרוכה בהוצאות מרובות? מה מידת ההאזנה וכו'?

בעבר פורסמו לא מעט כתבות בשני נושאים שנגעו בהם כאן - לגבי הבזבוז המשווע בכוחות עובדים ברשות השידור, ובציוד שלא מנוצל ושלא מופעל כי אותו עובד איננו. מה אמת בפרסומים אלה?

מ. ארנס:

בפעם האחרונה שנפגשנו עם רשות השידור לפני כמה חדשים בקשר להעלאת האגרה, הייתי מאד בקורתי לאור העדר נתונים לגבי העליה באגרה. אני שמח לראות שהפעם יש הרבה מאד נתונים שמראים את המרכיבים השונים. לא הצלחתי לעבור עליהם בזמן המועט שעומד לרשותנו. לכן את השאלות אשאל אחר כך.

נדמה לי שאנחנו מכירים את כללי הנוהל והסדר המקובלים בעולם. בכל פעילות, נהוג בעולם המודרני במאה ה-20, לתכנן או לסדר את הפעילויות. איך יכולה לבוא לפנינו רשות השידור בלי מסמך שקובע את היעדים, את המדיניות, שלפיהם רוצים לפעול? אין

מ. ארנס:

אף מלה בענין זה. האם להגדיל את הפעילות, או להקטין? איפה לשים דגש, ואיפה לא? - אף מלה. אין גם זכר למדיניות בדו"ח שנתי.

לאור המצב זה נמצאת המדינה, צו השעה הוא לחסוך ולקצץ. אם כן, צריך לקצץ במקום להעלות את שעות השידור. אתם צריכים להצדיק את זה. מדוע בשעה קשה זו אתם חושבים שצריך להגדיל? אני מציע, שעד שלא נקבל מסמך מדיניות יסודי, לא נתייחס לאישור התקציב.

בתוך הנתונים שמופיעים לפנינו, מתקבל הרושם שכמעט בכל בית בישראל יש טלביזיה. ל-80% יש. אם לכל אזרח ישראל יש טלביזיה ורדיו, מדוע אנחנו צריכים מערך גבייה מיוחד? שזה ייעשה באמצעות מס הכנסה.

בארצות הברית יש דבר כזה, שכאשר אתה עובר גשר, אז את משלם. מדוע צריכה להיות בירוקרטיה נוספת? - נשלם את 40 אגורות ליום באמצעות מס הכנסה. זה נכון לגבי כל השירותים שהמדינה נותנת. אין סיבה למנגנון.

על כל פנים, אני מבקש שתעשו חקירה בנושא זה, ותביאו בפנינו את ההשלכות של הגבייה שאחם עושים, שתהיה אינטגרציה של מערכת גבייה שיש במדינה. את זה אפשר לחסוך.

בעמוד 17 מובא הדבר, ובקשתי בפעם שעברה הסבר לעלייה מתקציב לתקציב. כלומר, את המרכיבים של העלייה. קשה לי למצוא את הקשר בין המספרים פה לבין המספרים בתקציב.

לדוגמה: שירות הנדסה - כ-17 מיליון ל"י. (בעמוד 6) אם כן, הגידול הוא של כ-6 מיליון ל"י; ברזרבה יש גידול של 4,354 מיליון ל"י. (א. מיטל: הפירון הוא של רדיו וטלביזיה. למעלה זה סך הכל).

בעמוד 17 יש סך הכל של כל גידול בתקציב. אני מבקש הסבר; בעמוד 27 אתם נותנים את העלול של שידור לשעה, לגבי סוגי השידורים; בעמוד 27 - שידורים לחו"ל לעולים - עלו ב-44%, לעומת שעה של 10%, בין 1973 ל-1974. בעמוד 27, בהערות כחוב: "עלות ישירה מתייחסת לעלות ישירה לשידור, אינה כוללת הוצאות שיש לזקוף אותן כגון, תשלום עבור משדרים, הוצאות הנדסה, הוצאות מינהל והוצאות הנהלה".

בסעיף 5 של ההערות, מנסים להסביר למה עלתה העלות בכמעט 50%. בין היתר כתוב: "אם יש השפעה, הרי שהיא בכוון הגדלת עלות שעות השידור בערבית, ובשידורים לחו"ל ועולים, וזאת כיון שהוצאות למשדרים, אשר הרשות משלמת למשרד התקשורת, גבוהות יותר עבור המשדרים הגדולים המשמשים לשידורי הערבית ולשידורי רשת ג' לחו"ל".

בעמוד 28, יש טבלה, המראה שאחם מציגים לפי סוג ההפקה ושפת השידור. אני מבין שהעלות של הפקה עצמית היא של 50%. אם כן, למה צריך להמשיך בחשקות אלה? מדוע העלות בערבית היא של 60%?

היו"ר י. קרגמן:
רשומים עוד חברי הוועדה: לורנץ, פלומין, ארליך ואנכי. אנחנו נפסיק בזה, ונמשיך בנושא זה ביום א' הקרוב, בשעה 10 בבקר, בירושלים.
תודה רבה לכם.

(אנשי רשות השידור יוצאים את הישיבה)

ב. ועדת משנה לקימוצים וחסכון בתקציב:

היו"ר י. קרגמן:

למעשה, מוסכם על דעת חברי הוועדה,
וזה היה באחת הישיבות שלנו, שאנחנו
מקימים ועדת משנה מיוחדת לקימוצים וחסכון בתקציב המדינה.

באתי בדברים עם חברים שונים, וכך קבענו
שזו תהיה ועדת משנה בת 7 חברים, והיא תהיה מורכבת מחברי הוועדה הבאים:

ע. פיינרמן - היושב ראש, ע. אמוראי, י. גולן, א. מלמד,
י.ש. פלומיץ, א. רונן, א. שוסטק.

ועדת משנה זו תביא בפנינו את מסקנותיה.

חודה רבה. הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.00.